

отъ онуй време азъ ѿ вече необычамъ. Какъ бива, та не забранватъ на такыва хора да ся бѣжтъ? Ако да бѣхъ была азъ царица, щехъ да ги затворѣ въ темницѣ.

СОФІЯ.

И азъ, сестрице, щехъ да направѣ туй: но тѣ вмѣсто туй да правѣтъ, тѣ ги още насърчаватъ. И азъ видѣхъ онзи день двама, които ся бѣехъ като бѣсни. Азъ ся бѣхъ много разсърдила на сичкитѣ онѣзи, които бѣхъ тамо, и които оставахъ да ся бѣжтъ тѣи тѣзи чловѣцы.

УЧИТЕЛКА.

Много право имате да ся гнусите отъ тѣзи нѣща, драго мое чедо. Но кѣсно стана, нека побързаме да кажемъ исторіитѣ си. Рѣдѣтъ ѿ вашъ, Елено.

ЕЛЕНА.

Вый знаете, Господжицы, че Яковъ имаше много дѣца и множество слугы. Нему неостана вече жито за да мѣсѣтъ хлѣбъ, и като ся бѣше научилъ че ся продавало жито въ Египетъ той каза на синоветѣ си: „Земете пары, и идете въ Египетъ та да купите жито.“ Десетѣтъ Якови сынове отидохъ, а той задържа при себе си малкыя Веніаминъ.

Когато Яковитѣ сынове излѣзохъ прѣдъ Јосифа, тѣ го не познахъ; но той ги твърдѣ добръ позна и като ся прѣстори че ѿ ужъ сѣрдить, имъ рече:

„Вый сте съгледатели (шпіони). Вый сте дошли въ туй мѣсто за да издадете царя.“

Тѣ колѣничихъ прѣдъ него и му отговорихъ:

„Господарю, ный не сме съгладатели, но сме братія и дѣца на єдинъ баща; ный имаме ощо єдинъ